

Ma-li wučer duchowneho, kiž je zadžěwany, při cyrkwiskim pohrjebje zastupić, njedžerži so žana ryč, a na kóncu ma so požohnowanje w kommunikativnym stwarje („tón Knjez požohnuj nas a zwarnuj nas“ a t. d.) prajić, abo zhromadžene přewodžerstwo móže tež za požohnowanje džewjaty khěrluš z hłosom wuspěwać:

„Bóh budž nam hnadny a miłosćiwy a daj nam swoje požohnowanje, wón daj nam swoje wobličo swěćić, zo my na zemi póznajemy jeho puće; požohnuj nas Bóh, naš swěrnny Bóh, požohnuj nas Bóh a daj nam swój Boži měr. Hamjeń.“

Khowanje, za tym hač po jednorym stwarje abo z ryču pak z předowanjom so stanje, ma so po scěhowacym porjedže dzeržeć.

A. Jednore khowanje,

bjez ryče abo ćelneho předowanja.

1. **Pohrjebny khěrluš**, bjez tym zo so kašć dele staja a so do rowa pušća.
2. **Žohnowanke přepodaće do rowa.** Duchowny k rowej stupiši rjeknje: „W mjenje Boha, Wótca a Syna a swjateho Ducha. Hamjeń.“ — a wučita potom jedyn z požohnowanckich formularow strona 89 sc.
3. **Wučitanje słowa ze swjateho pisma.** „Słyšće słowo swjateho pisma, kotrež napisane steji — — a so tak ma“: (Přihódne města hladaj strona 91 sc.)
4. **Swjaty wótčenaš.**
5. **Intonacija z wotmolwjnjom a z kollektu**, kiž ma so ze zapisa kollektow strona 104 sc. wuzwolić.